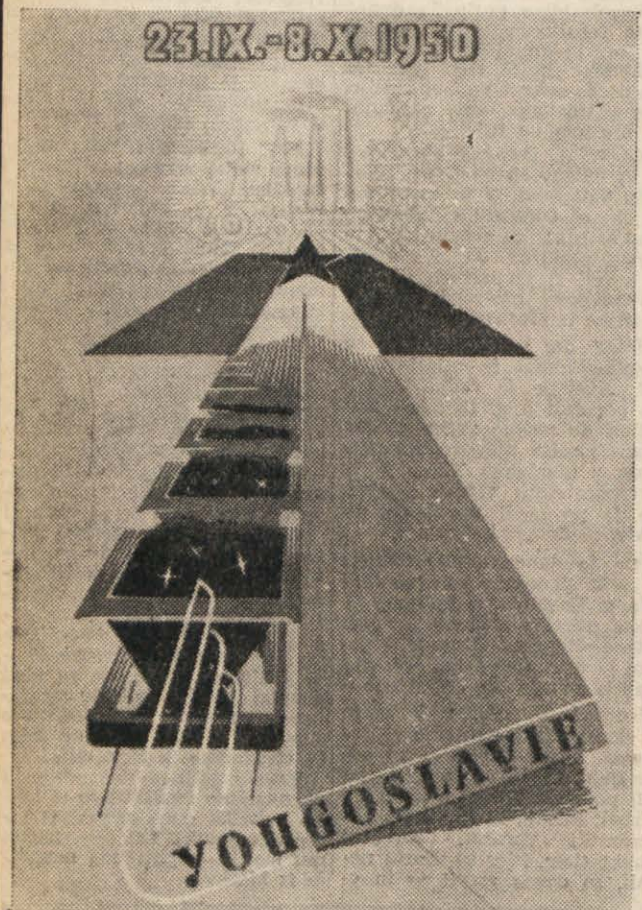

TURBAŠKI DNEVNIK

PRIMORSKI DNEVNIK mednarodnega veleesejma v ZAGREBU

PRVI IZLET: OD 23. DO 25. t. m.

DRUGI IZLET: OD 7. DO 9. OKT.

SKUPNI STROŠKI ENEGA IZLETA SO 3.100 LIR

Prijava pri krajevnih odborih OF in pri potovalnem uradu

ADRIA-EXPRESS

Ul. F. Severo 5 b, tel. 29-243

Zahvalno pismo staršev iz Beneške Slovenije

Starši otrok, iz Beneške Slovenije, ki so v Trstu na počitnicah, so poslali naslednje zahvalno pismo:

Vodstvu počitniške kolonije v Trstu.

Danes smo dobili dopisnice, ki so jih poslali naši otroci. Zelo smo se razveselili, da se jim dobro godi in smo zadovoljni. Cutimo, da je naša dolžnost, da se vam zahvalimo. Nam je sicer neprijetno, ker je kolonija že pri koncu. Drugo leto upamo vam jih poslati prej. Vsi naši otroci so potrebni kolonije v Trstu.

Danes smo dobili dopisnice, ki so jih poslali naši otroci. Zelo smo se razveselili, da se jim dobro godi in smo zadovoljni. Cutimo, da je naša dolžnost, da se vam zahvalimo. Nam je sicer neprijetno, ker je kolonija že pri koncu. Drugo leto upamo vam jih poslati prej. Vsi naši otroci so potrebni kolonije v Trstu.

V zvezi s predvečernim obiskom so žene iz III. okraja obsojele nedolžnega duhovnika iz Azie, ki so prišli k nam na počitnice. Najstrožje, ki bi se tako zaslužili v koloniji. Ker pa je to prišlo iz ust otroka, ki si je nadel nalogo učiti in razumevanje, naj bi izrazile svoje zaničevanje.

Včeraj ob štirih popoldne so žene in pionirji I. okraja obiskali male Benečane. Ob tej priliki so mladi pionirji iz Škledja privedli kratko igrice «Reda kapica» in deklarirali Erjavčev poem »Domče živali«. Igrica «Reda kapica» je prav lepo uspela, prav tako de-

Odmevi iz sodnih dvoran

Policijskom se je zlagal

Anton Staraj je lani pobegnil iz Jugoslavije in se zatekel na tujakinske ozemlje. Ob priložnosti je možem postavil navedeni, da je ušel iz Jugoslavije iz političnih razlogov, z begom pa, da se je poleg tega hotel izogniti tudi vojaškemu naboru. Njegovo pripovedovanje je bilo tako prepričljivo, da so mu verjeli ter ga vtačniki v eno izmed tukajšnjih begunskih taborišč. Laž pa ima kratke nože, posebno če, kadar lažejo sumljivi tujci. Letos je namreč policija ugotovila, da Anton ni govoril resnice, iz Jugoslavije namreč ni pobegnil iz političnih, temveč iz kriminalnih razlogov. Begunska očevidja je iz vršila roparski napad, zaradi katerega so ga jugoslovanske oblasti aretirale. Med prevozom z Reke proti Sežani pa se je včerajšnjemu obtožencu posrečilo pobegniti ter se zateči na tujakinske ozemlje.

Ni potegnil noža

Prav tako je bila pred istim sodiščem kratka tudi razprava proti jugoslovanskemu beguncu Mihaelu Petkoviču, obtoženemu, da je grozil z nožem v roki madžarskemu beguncu Laszlu Holnoku. Ker pa je bilo mnenje pri različno, ene so trdile, da se je videlo, da je iz žepa potegnil nož, druge pa, da je potegnil glavnik, je za maj. Craebbo po kratki moralni pridigi zaradi pomanjkanja dokazov oprostil od vsake obtožbe.

Stavka uslužbencev glavne bolnice popolnoma zaključena

Včeraj ob 11 je bila dokončno zaključena stavka uslužbencev glavne bolnice, ki je trajala tako dva dni. Uslužbeni glavne bolnice so sklenili, da zaključijo stavko šele potem, ko so izvedli za vsebino pisma, ki ga je poslal finančni odsek vojaške uprave prav v zvezi z njegovim stališčem glede rešitve spornega vprašanja. Sicer niso uslužbeni glavne bolnice dosegli prav vse izboljšanje, ki so jih zahtevali, vendar so njih sindikalni predstavniki sklenili stavko zaključiti ter s tem zaključiti tudi borbo za sporno vprašanje, ki je trajala že več mesecev.

Ze pred časom smo javili, da so uslužbeni glavne bolnice zahtevali, da jim upravni svet glavne bolnice poviša osnovno plačo za 10 odst. Po dolgi pogajanjih jim je upravni svet odobril povišanje plač, toda le za 7 odst., kar je kmalu nato potrdil tudi conski upravni odbor. Sklenjeno je torej bilo, da se to zahtevo predloži še finančnemu odseku vojaške uprave, ki naj vprašanje prouči; ter nato izda nalog za povišanje osnovnih plač za 7 odst.

Finančni odsek je to zadevo proučeval tako dolgo časa, da so se uslužbeni naveličali ter stopili že pred časom v stavko. Kljub zaostriosti položaja pa se finančni odsek ni izjavil glede tega vprašanja. Tako so uslužbeni naknadno svoje stališče že zaostri li ter stopili v sredo tudi v stavko, ki naj bi se nadaljevala do rešitve spornega vprašanja.

Cim so uslužbeni stopili v stavko, je finančni odsek poslal pismo, ki ga je prejel upravni svet glavne bolnice. V pismu je bilo rešeno, da je finančni odsek odobril povišanje vsem uslužbencem, vendar le za 5 in ne za 7 odst., kot so to zahtevali sindikalni predstavniki.

Ker pa je ta povišek učinkovit, bodo delavci nižjih kategorij prav za prav prejeli celo nekaj več plače, kot če bi bil odobren povišek za 7 odst., s katerim bi se pa morali uslužbeni obvezati, da povrnejo denar, ki so ga kot predjem na te poviške že prejeli.

Vest o zaključni borbi uslužbencev glavne bolnice so sprejeli z zadovoljenjem delavci vseh ostalih kategorij, kot tudi bolniki sami, ki so precej občutili posledice dvodnevne stavke.

Tako se je zaenkrat zaključila eno izmed neštevilnih preteklih vprašanj tržaškega delavskega razreda, ki pa dokazuje,

Ljubezenska tragedija v Banah

V prepriju je verjetno v navalu ljubosumja do smrti zaboljela svojega zarodca, ameriškega vojaka, katerega ime vojaške oblasti še niso povedale

Predvečernim popoldne je bila slovenska vasica Bane priča strašni ljubezenski tragediji, ki se je končala s smrtjo nekakega ameriškega vojaka ter aretacijo 27letne Zofije Zancato iz Benetk. Bilo je okoli 15.30, ko se je ameriški narednik Makotu Miyamoto približala neka razburjena mladenka ter mu v solzah povedala, da leži v hiši št. 57 hudo ranjen neki ameriški vojak. Narednik je o zadevi takoj obvestil vojaško policijo, ki je bila z nekaterimi člani civilne policije v nekaj minutah na označenem kraju. Ko so vstopili v sobo, so zagledali strašen prizor. Na tleh je ležalo znatno truplo ameriškega vojaka, katerega ime je še vedno neznan, pripadal pa je 351. pehotnemu regimentu oddelka «H». Iz leve strani prs mu je iz rane, prižadane z nožem, še vedno tekla kri. Ob njihovem prihodu je bil vojak že mrtev, tako da zdravniku ni preostalo drugega, kot ugotoviti njegovo smrt, ki je nastopila nekaj minut pred njihovim prihodom. Pri takojšnjih preiskavi so v so-

bici našli tudi okrvavljen nož. Sum je takoj padel na razburjeno dekle, ki je o zadevi obvestilo narednika Makoto, zaradi česar so jo takoj aretirali in odpeljali s seboj na zaslišanje. V začetku je odločno zaničevala, da bi bila ona morilka, da je bila ona morilka. S tresočim glasom in v solzah je dejala, da se je vojak usmrtil pred njenimi očmi.

Dekle, ki je doma iz Benetk, je od aprila letos kot gospodinjica pomočnica delala pri neki ameriški družini. Iz podatkov, ki smo jih uspeli zbrati, je razvidno, da je bilo mirno in pošteno dekle, ki se je tukaj zaljubila v umorjenega vojaka, s katerim sta se tudi zaročila. Niti 10 dni tega sta v Banah vzel v najem sobico v hiši št. 57, kjer se je njuna ljubezen tako tragično končala.

Zofija Zancato pa ni dolgo časa vzdržala krivih vprašanj ter končno priznala, da je sama med prepriom in v navalu ljubosumja zaboljela svojega zarodca. Vzrok njunejga preprija in vse ostale podrobnosti so za sedaj še zaviti v neprednostno temo. Razbranjila jo bo lahko samo aretiranca na prihodnjih zasliševanjih na policiji ali pa šele na razpravi.

Zofija Zancato smo že včeraj dopoldne zagledali pred zavezniškim sodiščem za določevanje narekov, kateremu je predsedoval maj. Craebb. Obtožena v črno obleko je mirno sedela na zatočniški klopi, v njenih solzah in od nespornosti in groze izmučenih obeh pa smo opazili, da se v sedenju duševnem stanju verjetno še niti ne zaveda, kaj hudo je bilo njeno nepremišljeno dejanje. Pogreznjena v svoje misli je bila odsona od vsega dogajanja. Zdrnila se je šele, ko jo je predsednik sodišča vprašal, če ima kakšno pripombo. Kot v hipnozi se je dvignila s klopi ter s komaj slinim glasom začela: eničesara.

Maj. Craebb je nato odločil, da bo šele čez sedem dni, ko bo dokončana sodnijska preiskava, določil o njeni nadaljnji usodi, to je, če jo bo sodilo zavezniško vojaško ali pa redno sodišče.

Ime umrlega vojaka ne bo objavljeno, dokler ne bodo obvestili njegovih sorodnikov.

Novo priznanje Loizetu Spacalu

Pred seboj imamo najnovejšo številko milanske umetniške revije «Domus» (št. 248-49 - julijavgust - 1950), ki je razkošno ilustrirana in opremljena. V njej najdemo celo stran reprodukcij najnovejših del Loizeta Spacala, ki jih večinoma poznamo z njegovih razstav v Trstu in Ljubljani. To je že četrta v zadnjih desetih letih, da prinaša revija reprodukcije Spacalovih umetniških del. V prejšnjih številkah so izšli tudi članki in ocene o tem našem tržaškem slikarju, ki so jih napisali znani italijanski kritiki.

Zanimiv doprinos k uveljavitvi Spacalove umetnosti je tudi reprodukcija njegove slike v angleško-francoski literarni reviji «Adams», ki je levičarsko usmerjena. Revija prinaša nekaj primerov literature o Benetkah in o Trstu, toda k temu se bomo že povrnili.

Zaenkrat beležimo to mednarodno priznanje našemu tržaškemu slikarju Spacalu in se z njim veselimo njegovega uspeha.

B. V.

Tudi včerajšnja pogajanja niso privedla do zaželenega uspeha

Pekovski delavci odločni braniti še nadalje svoje interese

Prvotni optimizem, s katerim so gledali pekovski delavci na potek pogajanj, je včeraj popolnoma splahnel. Pokazalo se je namreč, da delodajalci prav v ničemur niso spremenili svojega stališča ter da so nadalje pripravljali zanikati upravičenost zahtev svojih uslužbencev.

Kot smo že javili, so se včeraj nadaljevala na uradu za delo pogajanja glede spornega vprašanja pekovskih delavcev. Obenem s to novico smo izrazili tudi upanje, da se sporno vprašanje zaključijo v čim krajšem času ter da pekovski delavci dosežejo spoštovanje nove delovne pogodbe, ki je bila sklenjena že pred meseci.

Nalost so včerajšnja pogajanja dokazala, da se položaj prav v ničemur ni izboljšal v prid pekovskih delavcev. Urad za delo je sicer v interesu čim prejšnje rešitve spornega vprašanja predložil na včerajšnjem sestanku nekatere protipredloge, ki naj bi bili sprejemljivi za obe zainteresirani stranki; teh predlogov pa niso sprejeli niti sindikalni predstavniki, kot tudi ne delodajalci.

Po dolgotrajni diskusiji, ki ni privedla do zaželenega rezultata, so predstavniki obeh zainteresiranih strank sklenili na daljše roke s pogajanjem prihodnji teden; dan, ko bi se ta pogajanja vršila še ni bil določen.

Pekovski delavci, ki so vendarle upali na mirno rešitev spornega vprašanja, so zelo razočarani in ogorčeni. Vprašanje, o katerem so si bili z delodajalci še pred meseci edili, se je sedaj zaostri, da bodo pekovski delavci morali stopiti v stavko, če ga bodo hoteli v doglednem času rešiti.

Sedaj je še bolj jasno razvidno, da je šlo delodajalcem le za to, da rešitev vprašanja po-
Včeraj ob 2 jutraj je neka policijska patrulja zapazila sumljivi dim, ki se je dvigal iz skladišča na Trgu Hortis. Člani civilne policije so takoj obvestili gasilce, s katerimi so nato vdrli v skladišče ter v kalli pogasili lečo slamo. Lastnika skladišča Franc Pescia in Julij Ponzara sta tako utrpela le neznatno škodo.

Pri nesreči so bile hudo ranjene 4 osebe

V kamnolomu v Sesljanu se je včeraj popoldne ob 15.15 popredel 30-letni zidar Josip Alešič iz Sesljanu 76, ki je v kamnolomu delal na račun tvrdke Casale. Med delom je po naključju prišel med dva ročna vozčka, oba polna kamena, ki sta ga stisnila v višini prs. Iz kamnoloma so takoj telefonsko po avtomobilu Rdečega križa, medtem pa se je že ponudil neki angleški vojak, ki je bil slučajno tudi v kamnolomu s svojim kamionom, da

predvsem površine, medtem ko sega abstrakcija predvsem v tujino. Je razlika med poenostavljenjem in poenostavljenjem. Nekdo lahko poenostavlja, podajajoč zgolj obrise, nekdo pa poenostavlja, da bi bolje izrazil in osredotočil notranjo vsebino. Klavdij Černigoj se je zaenkrat izkazal predvsem v shematizaciji predmetov. Zato tudi še ni jasno razvidna njegova umetniška fiziognomija, kar pri njegovi mladosti ni niti čudno niti posebno pereče.

Cernigojev akvareli, tempere in risbe kažejo na dokaj dragoceno izhodisce. Posebno v risbah se mi zdi, da kaže smisel tudi za plastično podajanje predmetov in za psihološko izrazitost v kretanjih in tinitih.

Prepričan sem, da ima Klavdij Černigoj ki je letos razstavljaj tudi v Benetkah na Biennale, pred seboj nenavadno umetniško pot. Če primerjamo obe posvečeni različni polovici njegovih razstavljanih del, bi rekli, da bo dosegel svoje lastno fiziognomijo in večjo umetniško dozorelost takrat, ko bo umel spojit svoje mladostno drzovitvo iskane novosti s solidnim znanjem in tehniko, ki jo mora še znatno izpopolniti.

Vladimir Bartol

Med umetniki začenojajo svojo pot v glavnem iz dveh nasprotujočih si smeri: ali se poлагoma, takorekto korak za korakom dotipljejo iz solidnih osnov, ki sta jim jih dala šola in akademski študij, do svoje lastne fiziognomije, ali pa se vržejo drzno, porušče za seboj vse mostove, v neznane svetove, ki jim lebdijo v njihovi fantaziji. Pri enaindvajsetletnem Klavdiju Černigoju se zdi, da je poizkusil prodreti v svet umetnosti z obeh strani. Vsaj tak vtis dobi obiskovalec njegove razstave, ko stopi v galerijo. Na levi strani zagleda velika olja, ki te na prvi pogled spominjajo v svoji shematizaciji na originalno izdelane plakate. Na desni strani pa opazijo poleg nekaterih temper in akvarelov, ki ne kažejo kao ne kakšne izvornosti, razen mladostnega poguma, nekaj zelo posrečenih študij, ženskih aktov, ki pričajo o solidnem tržarskem znanju in o umetniški poglavitosti v objekt.

Pogum in drznost sta nedvomno izmed simpatičnih privlačilcev mladosti. Klavdij Černigoj je pokazal v svojih delih v obliki meri. Tako kaže že njegova prva oljasta slika, nekom programatično nazvana «Svobodna umetnost» na pogumno tipanje v sicer nam ne

Uradna otvoritev del pri objektih v industrijski luki v Žavljah

Prvim objektom v industrijski luki v Žavljah so pričeli kopati temelje. Za sedaj to še ni nikakva velika stvar, perpektiva je zaenkrat še majhna, kajti po gna majhna tvornica cementa, žarnic, vžigalic, čevljev in tobaka bi se zaposlila več kot največ 200 ljudi, posebno že upoštevamo današnje mehanizirane obratov. Vprašanje rešitve brez posebnosti ostane s tem še vedno nerešeno.

Včeraj so bile na področju bodočega industrijskega prizidka slavnosti polaganja temeljne kamna za prve nove

industrijske stavbe, zasebne in javnega značaja. Prva je bila vrsti tovarna Flent, ki sicer že obratuje v Trstu, toda v malem in neprimernem prostoru. Izdelovala bo male žarnice, one za baterije in podobne. Ne kaže, da bo v tej tvornici zaposlenih več kot 200 delavcev oziroma delavk. Položili so temelne kamen z običajnim peramentom ob prisotnosti političnih in gospodarskih osebnosti Trsta; med njimi je bil tudi gen Airev.

Isti postopek ceremonij se je nato izvršil pri temelju za bodočo transformatorsko postajo, ki bo razdeljevala električni tok vsem tovarnam tega področja, ter pri polaganju cevi za novi vodovod.

Po tem «težkem» delu, kajti sonce je neumljivo pripekalo, je bila mala zakuska, a pred to pa govori, oziroma napitnice pričetku del nove industrijske luke. Pri večini govoranc seveda ni manjkala prestana jed in krokodilove solze za smadrepatori, itd.

15. september gotovo ni bil po naključju izbran kot dan otvoritve del v industrijski luki v Žavljah.

Huda nesreča v kamnolomu pri Sv. Križu

V kamnolomu pri Sv. Križu se je včeraj popoldne hudo ponesrečil Kristijan Tence iz Sv. Križa 34, katerega so takoj po nesreči z avtomobilom Rdečega križa pripeljali na ortopedski oddelk tukajšnje bolnišnice, kjer bo moral ostati okoli 60 dni. Ko je bil zaposlen pri nakladanju kamena na neki vagon, se je z njega zavalil nanj 100 kg težek kamen. Ogromna teža kamna mu je zlomila stegnenico leve noge ter mu prizadela še več drugih poškodb.

Huda nesreča pri sesljanu

Med prevozom ponesrečenega zidarja Alešiča se je pri Sesljanu prevrnil vojaški kamion

Pri nesreči so bile hudo ranjene 4 osebe

V kamnolomu v Sesljanu se je včeraj popoldne ob 15.15 popredel 30-letni zidar Josip Alešič iz Sesljanu 76, ki je v kamnolomu delal na račun tvrdke Casale. Med delom je po naključju prišel med dva ročna vozčka, oba polna kamena, ki sta ga stisnila v višini prs. Iz kamnoloma so takoj telefonsko po avtomobilu Rdečega križa, medtem pa se je že ponudil neki angleški vojak, ki je bil slučajno tudi v kamnolomu s svojim kamionom, da

predvsem površine, medtem ko sega abstrakcija predvsem v tujino. Je razlika med poenostavljenjem in poenostavljenjem. Nekdo lahko poenostavlja, podajajoč zgolj obrise, nekdo pa poenostavlja, da bi bolje izrazil in osredotočil notranjo vsebino. Klavdij Černigoj se je zaenkrat izkazal predvsem v shematizaciji predmetov. Zato tudi še ni jasno razvidna njegova umetniška fiziognomija, kar pri njegovi mladosti ni niti čudno niti posebno pereče.

Cernigojev akvareli, tempere in risbe kažejo na dokaj dragoceno izhodisce. Posebno v risbah se mi zdi, da kaže smisel tudi za plastično podajanje predmetov in za psihološko izrazitost v kretanjih in tinitih.

Prepričan sem, da ima Klavdij Černigoj ki je letos razstavljaj tudi v Benetkah na Biennale, pred seboj nenavadno umetniško pot. Če primerjamo obe posvečeni različni polovici njegovih razstavljanih del, bi rekli, da bo dosegel svoje lastno fiziognomijo in večjo umetniško dozorelost takrat, ko bo umel spojit svoje mladostno drzovitvo iskane novosti s solidnim znanjem in tehniko, ki jo mora še znatno izpopolniti.

Vladimir Bartol

Med umetniki začenojajo svojo pot v glavnem iz dveh nasprotujočih si smeri: ali se poлагoma, takorekto korak za korakom dotipljejo iz solidnih osnov, ki sta jim jih dala šola in akademski študij, do svoje lastne fiziognomije, ali pa se vržejo drzno, porušče za seboj vse mostove, v neznane svetove, ki jim lebdijo v njihovi fantaziji. Pri enaindvajsetletnem Klavdiju Černigoju se zdi, da je poizkusil prodreti v svet umetnosti z obeh strani. Vsaj tak vtis dobi obiskovalec njegove razstave, ko stopi v galerijo. Na levi strani zagleda velika olja, ki te na prvi pogled spominjajo v svoji shematizaciji na originalno izdelane plakate. Na desni strani pa opazijo poleg nekaterih temper in akvarelov, ki ne kažejo kao ne kakšne izvornosti, razen mladostnega poguma, nekaj zelo posrečenih študij, ženskih aktov, ki pričajo o solidnem tržarskem znanju in o umetniški poglavitosti v objekt.

Pogum in drznost sta nedvomno izmed simpatičnih privlačilcev mladosti. Klavdij Černigoj je pokazal v svojih delih v obliki meri. Tako kaže že njegova prva oljasta slika, nekom programatično nazvana «Svobodna umetnost» na pogumno tipanje v sicer nam ne

predvsem površine, medtem ko sega abstrakcija predvsem v tujino. Je razlika med poenostavljenjem in poenostavljenjem. Nekdo lahko poenostavlja, podajajoč zgolj obrise, nekdo pa poenostavlja, da bi bolje izrazil in osredotočil notranjo vsebino. Klavdij Černigoj se je zaenkrat izkazal predvsem v shematizaciji predmetov. Zato tudi še ni jasno razvidna njegova umetniška fiziognomija, kar pri njegovi mladosti ni niti čudno niti posebno pereče.

Cernigojev akvareli, tempere in risbe kažejo na dokaj dragoceno izhodisce. Posebno v risbah se mi zdi, da kaže smisel tudi za plastično podajanje predmetov in za psihološko izrazitost v kretanjih in tinitih.

Prepričan sem, da ima Klavdij Černigoj ki je letos razstavljaj tudi v Benetkah na Biennale, pred seboj nenavadno umetniško pot. Če primerjamo obe posvečeni različni polovici njegovih razstavljanih del, bi rekli, da bo dosegel svoje lastno fiziognomijo in večjo umetniško dozorelost takrat, ko bo umel spojit svoje mladostno drzovitvo iskane novosti s solidnim znanjem in tehniko, ki jo mora še znatno izpopolniti.

Vladimir Bartol

Med umetniki začenojajo svojo pot v glavnem iz dveh nasprotujočih si smeri: ali se poлагoma, takorekto korak za korakom dotipljejo iz solidnih osnov, ki sta jim jih dala šola in akademski študij, do svoje lastne fiziognomije, ali pa se vržejo drzno, porušče za seboj vse mostove, v neznane svetove, ki jim lebdijo v njihovi fantaziji. Pri enaindvajsetletnem Klavdiju Černigoju se zdi, da je poizkusil prodreti v svet umetnosti z obeh strani. Vsaj tak vtis dobi obiskovalec njegove razstave, ko stopi v galerijo. Na levi strani zagleda velika olja, ki te na prvi pogled spominjajo v svoji shematizaciji na originalno izdelane plakate. Na desni strani pa opazijo poleg nekaterih temper in akvarelov, ki ne kažejo kao ne kakšne izvornosti, razen mladostnega poguma, nekaj zelo posrečenih študij, ženskih aktov, ki pričajo o solidnem tržarskem znanju in o umetniški poglavitosti v objekt.

Pogum in drznost sta nedvomno izmed simpatičnih privlačilcev mladosti. Klavdij Černigoj je pokazal v svojih delih v obliki meri. Tako kaže že njegova prva oljasta slika, nekom programatično nazvana «Svobodna umetnost» na pogumno tipanje v sicer nam ne

predvsem površine, medtem ko sega abstrakcija predvsem v tujino. Je razlika med poenostavljenjem in poenostavljenjem. Nekdo lahko poenostavlja, podajajoč zgolj obrise, nekdo pa poenostavlja, da bi bolje izrazil in osredotočil notranjo vsebino. Klavdij Černigoj se je zaenkrat izkazal predvsem v shematizaciji predmetov. Zato tudi še ni jasno razvidna njegova umetniška fiziognomija, kar pri njegovi mladosti ni niti čudno niti posebno pereče.

Cernigojev akvareli, tempere in risbe kažejo na dokaj dragoceno izhodisce. Posebno v risbah se mi zdi, da kaže smisel tudi za plastično podajanje predmetov in za psihološko izrazitost v kretanjih in tinitih.

Prepričan sem, da ima Klavdij Černigoj ki je letos razstavljaj tudi v Benetkah na Biennale, pred seboj nenavadno umetniško pot. Če primerjamo obe posvečeni različni polovici njegovih razstavljanih del, bi rekli, da bo dosegel svoje lastno fiziognomijo in večjo umetniško dozorelost takrat, ko bo umel spojit svoje mladostno drzovitvo iskane novosti s solidnim znanjem in tehniko, ki jo mora še znatno izpopolniti.

Vladimir Bartol

Med umetniki začenojajo svojo pot v glavnem iz dveh nasprotujočih si smeri: ali se poлагoma, takorekto korak za korakom dotipljejo iz solidnih osnov, ki sta jim jih dala šola in akademski študij, do svoje lastne fiziognomije, ali pa se vržejo drzno, porušče za seboj vse mostove, v neznane svetove, ki jim lebdijo v njihovi fantaziji. Pri enaindvajsetletnem Klavdiju Černigoju se zdi, da je poizkusil prodreti v svet umetnosti z obeh strani. Vsaj tak vtis dobi obiskovalec njegove razstave, ko stopi v galerijo. Na levi strani zagleda velika olja, ki te na prvi pogled spominjajo v svoji shematizaciji na originalno izdelane plakate. Na desni strani pa opazijo poleg nekaterih temper in akvarelov, ki ne kažejo kao ne kakšne izvornosti, razen mladostnega poguma, nekaj zelo posrečenih študij, ženskih aktov, ki pričajo o solidnem tržarskem znanju in o umetniški poglavitosti v objekt.

Pogum in drznost sta nedvomno izmed simpatičnih privlačilcev mladosti. Klavdij Černigoj je pokazal v svojih delih v obliki meri. Tako kaže že njegova prva oljasta slika, nekom programatično nazvana «Svobodna umetnost» na pogumno tipanje v sicer nam ne

predvsem površine, medtem ko sega abstrakcija predvsem v tujino. Je razlika med poenostavljenjem in poenostavljenjem. Nekdo lahko poenostavlja, podajajoč zgolj obrise, nekdo pa poenostavlja, da bi bolje izrazil in osredotočil notranjo vsebino. Klavdij Černigoj se je zaenkrat izkazal predvsem v shematizaciji predmetov. Zato tudi še ni jasno razvidna njegova umetniška fiziognomija, kar pri njegovi mladosti ni niti čudno niti posebno pereče.

Cernigojev akvareli, tempere in risbe kažejo na dokaj dragoceno izhodisce. Posebno v risbah se mi zdi, da kaže smisel tudi za plastično podajanje predmetov in za psihološko izrazitost v kretanjih in tinitih.

Prepričan sem, da ima Klavdij Černigoj ki je letos razstavljaj tudi v Benetkah na Biennale, pred seboj nenavadno umetniško pot. Če primerjamo obe posvečeni različni polovici njegovih razstavljanih del, bi rekli, da bo dosegel svoje lastno fiziognomijo in večjo umetniško dozorelost takrat, ko bo umel spojit svoje mladostno drzovitvo iskane novosti s solidnim znanjem in tehniko, ki jo mora še znatno izpopolniti.

Vladimir Bartol

Med umetniki začenojajo svojo pot v glavnem iz dveh nasprotujočih si smeri: ali se poлагoma, takorekto korak za korakom dotipljejo iz solidnih osnov, ki sta jim jih dala šola in akademski študij, do svoje lastne fiziognomije, ali pa se vržejo drzno, porušče za seboj vse mostove, v neznane svetove, ki jim lebdijo v njihovi fantaziji. Pri enaindvajsetletnem Klavdiju Černigoju se zdi, da je poizkusil prodreti v svet umetnosti z obeh strani. Vsaj tak vtis dobi obiskovalec njegove razstave, ko stopi v galerijo. Na levi strani zagleda velika olja, ki te na prvi pogled spominjajo v svoji shematizaciji na originalno izdelane plakate. Na desni strani pa opazijo poleg nekaterih temper in akvarelov, ki ne kažejo kao ne kakšne izvornosti, razen mladostnega poguma, nekaj zelo posrečenih študij, ženskih aktov, ki pričajo o solidnem tržarskem znanju in o umetniški poglavitosti v objekt.

Pogum in drznost sta nedvomno izmed simpatičnih privlačilcev mladosti. Klavdij Černigoj je pokazal v svojih delih v obliki meri. Tako kaže že njegova prva oljasta slika, nekom programatično nazvana «Svobodna umetnost» na pogumno tipanje v sicer nam ne

KOLEDAR

Gledališče - Kino

